TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2011. gada 20. oktobrī *

Lieta C-225/10

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Sozialgericht Nürnberg* (Vācija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2010. gada 26. aprīlī un kas Tiesā reģistrēts 2010. gada 10. maijā, tiesvedībā

Juan Pérez García,

José Arias Neira,

Fernando Barrera Castro,

Dolores Verdún Espinosa, *José Bernal Fernández* tiesību un pienākumu pārņēmēja,

pret

Familienkasse Nürnberg.

* Tiesvedības valoda — vācu.

TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], tiesneši U. Lehmuss [*U. Lõhmus*], A. Ross [*A. Rosas*], A. O'Kīfs [*A. Ó Caoimh*] (referents) un A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*],

ģenerāladvokāts P. Mengoci [*P. Mengozzi*],
sekretāre S. Stremholma [*C. Strömholm*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 14. aprīļa tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— F. Barreras Kastro [*F. Barrera Castro*] vārdā — A. Gonsaless Maestu [*A. González Maeztu*], Spānijas konsulāta nodaļas Frankfurtē pie Mainas vadītājs,

— Vācijas valdības vārdā — N. Grafs Victums [*N. Graf Vitzthum*], pārstāvis,

— Spānijas valdības vārdā — B. Plasa Krusa [*B. Plaza Cruz*] un S. Senteno Uerta [*S. Centeno Huerta*], pārstāves,

— Eiropas Komisijas vārdā — V. Kreišics [*V. Kreuschitz*], pārstāvis,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2011. gada 9. jūnija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt 77. un 78. pantu Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.) un kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1992/2006 (OV L 392, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 1408/71").

2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar četriem strīdiem starp H. Peresu Garsiju [*J. Pérez García*], H. Ariasu Neiru [*J. Arias Neira*] un F. Barreru Kastro, kā arī D. Verdunu Espinozu [*D. Verdún Espinosa*], H. Bernāla Fernandesa [*J. Bernal Fernández*] tiesību un pienākumu pārņēmēju, un *Familienkasse Nürnberg* (Nirnbergas Ģimenes piemaksu kase), jo pēdējā minētā ir atteikusies viņiem piešķirt piemaksas par apgādībā esošiem bērniem, kas pienākas par viņu pilngadīgajiem bērniem invalīdiem.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesiskais regulējums

3 Regulas Nr. 1408/71 1. panta u) punktā ir paredzēts, ka tās piemērošanas nolūkos:

i) termins "ģimenes pabalsti" nozīmē visus pabalstus natūrā vai naudā, kas paredzēti, lai segtu ģimenes izdevumus saskaņā ar 4. panta 1. punkta h) apakšpunktā paredzētajiem tiesību aktiem, izņemot II pielikumā minētos īpašos bērna piedzimšanas vai adopcijas pabalstus;

ii) "ģimenes piemaksas" nozīmē regulārus naudas pabalstus, kas piešķirti vienīgi atbilstīgi ģimenes locekļu skaitam un, attiecīgā gadījumā, viņu vecumam."

4 Saskaņā ar minētās regulas 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta noteikumiem tā attiecas uz "visiem tiesību aktiem, kuri skar [tādas] sociālā nodrošinājuma jomas [kā] [..] ģimenes pabalsti".

5 Saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 10.a panta 1. punktu tās III sadaļas noteikumus nepiemēro speciālajiem no iemaksām neatkarīgiem naudas pabalstiem un personas, kam ir piemērojama minētā regula, šos pabalstus saņem vienīgi tajā dalībvalstī, kurā tās dzīvo, un saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem, ciktāl šie pabalsti ir minēti IIa pielikumā.

6 Regulas Nr. 1408/71 IIa pielikumā ar nosaukumu "Speciālie no iemaksām neatkarīgie naudas pabalsti", tā iedaļā "H. Spānija", ir ietvertas šādas norādes:

"a) Minimālo ienākumu garantija [1982. gada 7. aprīļa Likums 13/1982 par invalīdu sociālo integrāciju (*Ley 13/1982 de Integración Social de los Minusválidos*) (1982. gada 30. aprīļa BOE Nr. 103, 11106. lpp.)];

[..]

c) no iemaksām neatkarīgas invaliditātes un vecuma pensijas atbilstīgi [1994. gada 20. jūnija Likumdošanas dekrēta 1/1994, ar ko apstiprina Vispārējā sociālā nodrošinājuma likuma konsolidēto tekstu (*Real Decreto Legislativo 1/1994 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General de Seguridad Social*) (1994. gada 29. jūnija BOE Nr. 154, 20658. lpp.)] 38. panta 1. punktam.

[..]"

7 Kā izriet no Regulas Nr. 1408/71 III sadaļas nosaukuma, tajā ir ietverti īpaši noteikumi attiecībā uz dažādām pabalstu kategorijām.

8 Regulas Nr. 1408/71 76. pants ar nosaukumu "Prioritātes noteikumi gadījumos, kad pārklājas tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar kompetentās valsts tiesību aktiem un saskaņā ar ģimenes locekļu dzīvesvietas valsts tiesību aktiem", kas ir ietverts minētās III sadaļas 7. nodaļā ar nosaukumu "Ģimenes pabalsti", ir formulēts šādi:

"1. Ja vienā un tajā pašā laika posmā par vienu un to pašu ģimenes locekli sakarā ar darbu kādā profesijā tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā ģimenes locekļi dzīvo, ir paredzēti ģimenes pabalsti, tad tiesības uz ģimenes pabalstiem, kas maksājami saskaņā ar

citas dalībvalsts tiesību aktiem, attiecīgā gadījumā saskaņā ar 73. vai 74. pantu, tiek apturētas līdz tādai summai, kāda paredzēta pirmās dalībvalsts tiesību aktos.

2. Ja tajās dalībvalstīs, kurās dzīvo ģimenes locekļi, nav iesniegts pieteikums uz pabalstiem, tad otras dalībvalsts kompetentā institūcija var piemērot 1. punktu tā, it kā pabalsti būtu piešķirti pirmajā dalībvalstī."

9 Tās pašas III sadaļas 8. nodaļā ar nosaukumu "Pabalsti pensionāru apgādībā esošiem bērniem un bāreņiem" ir ietverts 77. pants, kas ir formulēts šādi:

"1. Šajā pantā termins "pabalsti" nozīmē ģimenes pabalstus [piemaksas] personām, kas saņem vecuma pensiju, invaliditātes pensiju vai pensiju par nelaimes gadījumu darbā vai par arodslimību, un šādu pensiju palielinājumus vai piemaksas pie šādām pensijām attiecībā uz šādu pensionāru bērniem, izņemot tādas piemaksas, kas piešķirtas saskaņā ar apdrošināšanas sistēmām pret nelaimes gadījumiem darbā un arodslimībām.

2. Pabalstus piešķir saskaņā ar šādiem noteikumiem, neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī dzīvo pensionārs vai bērni:

a) pensionāram, kurš saņem pensiju saskaņā ar vienas vienīgas dalībvalsts tiesību aktiem, — saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura ir atbildīga par pensiju;

b) pensionāram, kurš saņem pensiju saskaņā ar vairāk nekā vienas dalībvalsts tiesību aktiem:

i) saskaņā ar jebkuras šādas dalībvalsts tiesību aktiem, kurā viņš dzīvo, ar noteikumu, ka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiesības uz vienu no 1. punktā minētajiem pabalstiem ir iegūtas saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem,

[..]."

10 Regulas Nr. 1408/71 78. pantā ar nosaukumu "Bāreņi", kas arī ir ietverts minētajā 8. nodaļā, ir noteikts:

"1. Šajā pantā termins "pabalsti" nozīmē ģimenes pabalstus [piemaksas] un attiecīgos gadījumos papildu vai īpašus pabalstus [īpašas piemaksas] bāreņiem.

2. Bāreņu pabalstus piešķir saskaņā ar šādiem noteikumiem, neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī dzīvo bārenis vai tā fiziskā vai juridiskā persona, kas viņu faktiski uztur:

a) tāda miruša darbinieka vai pašnodarbinātas personas bārenim, uz kuru attiekušies vienas dalībvalsts tiesību akti, — vienīgi saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem;

b) tāda miruša darbinieka vai pašnodarbinātas personas bārenim, uz kuru attiekušies vairāku dalībvalstu tiesību akti:

i) saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā bārenis dzīvo, ar noteikumu, ka, attiecīgā gadījumā ņemot vērā 79. panta 1. punkta a) apakšpunktu, tiesības uz vienu no 1. punktā minētajiem pabalstiem ir iegūtas saskaņā ar šīs valsts tiesību aktiem;

[..]."

11 Regulas Nr. 1408/71 5. pantā ir paredzēts, ka "dalībvalstis savās deklarācijās, kas izziņojamas un publicējamas [..], uzskaita [..] pabalstus, kuri minēti 77. un 78. pantā".

12 Savā deklarācijā, kas sniegta atbilstoši minētajam 5. pantam (OV 2003, C 210, 1. lpp.), Vācijas Federatīvā Republika ir norādījusi, ka piemaksas par bērniem, kuras ir izmaksātas par pensionāru bērniem saskaņā ar Likumu par piemaksām par apgādībā esošiem bērniem (Bundeskindergeldgesetz, turpmāk tekstā — "BKGG"), ir ģimenes piemaksas, kas ir paredzētas Regulas Nr. 1408/71 77. un 78. pantā.

13 Savā deklarācijā, kas sniegta atbilstoši tam pašam pantam (OV 2005, C 79, 9. lpp.), Spānijas Karaliste ir norādījusi, ka šīs tiesību normas attiecas uz Likumdošanas dekrētā Nr. 1/1994 paredzētajiem ģimenes pabalstiem un pabalstiem bāreņiem.

Valsts tiesiskais regulējums

Vācijas tiesiskais regulējums

14 Ar BKGG, redakcijā, kas publicēta 2009. gada 28. janvārī (BGBl. 2009 I, 142. lpp.), pensionāriem ir piešķirtas tiesības uz piemaksām par apgādībā esošiem bērniem līdz brīdim, kad viņi sasniedz 18 gadu vecumu vai pat ar zināmiem nosacījumiem — 25 gadu vecumu (turpmāk tekstā — "Vācijas pabalsts par apgādībā esošiem bērniem"). Attiecībā uz bērniem invalīdiem, kas nespēj paši sevi apgādāt, *BKGG* ir paredzēts, ka šo piemaksu izmaksā bez jebkādiem vecuma ierobežojumiem, ja invaliditāte ir konstatēta līdz 25 gadu vecumam. Piemaksas apmērs ir atkarīgs no apgādībā esošo bērnu skaita.

Spānijas tiesiskais regulējums

15 Saskaņā ar iesniedzējtiesas lēmumu bērni invalīdi, kas ir sasnieguši 18 gadu vecumu, var pieprasīt viņiem izmaksāt no iemaksām neatkarīgu invaliditātes pensiju īpaša atbalsta formā Likuma 13/1982 nozīmē (turpmāk tekstā — "no iemaksām neatkarīgs Spānijas pabalsts invalīdiem").

16 Turklāt Likumdošanas dekrētā Nr. 1/1994 ir paredzēts, ka pensionāriem, kas dzīvo kādas valsts teritorijā, izmaksā piemaksu par katru apgādībā esošo bērnu, kurš dzīvo šajā pašā teritorijā un kurš nav sasniedzis 18 gadu vecumu, ja ģimenes ienākumi nepārsniedz konkrētu maksimālo ienākumu robežu un ja nevienam no vecākiem nav tiesību uz šāda paša veida pabalstiem saskaņā ar citu valsts sociālās aizsardzības

režīmu (turpmāk tekstā — "Spānijas pabalsts par apgādībā esošiem bērniem"). Šo pabalstu izmaksā visu mūžu par katru bērnu invalīdu, kura invaliditātes pakāpe ir vienāda ar 65 % vai pārsniedz tos, neatkarīgi no viņa vecuma un bez līdzekļu ierobežojuma. Invaliditātes pakāpe, kas ir vienāda attiecīgi ar 33 %, 65 % un 75 % vai pārsniedz tos, izraisa atbilstošu pabalsta pamatsummas palielinājumu. Tomēr bērna invalīda gadījumā šo pabalstu nepiešķir, ja viņš saņem līdzīgu pabalstu, kas ir paredzēts citā valsts sociālās drošības režīmā, "īpašu atbalstu", kurš piešķirts saskaņā ar Likumu 13/1982, vai "no iemaksām neatkarīgu invaliditātes pensiju", jo ieinteresētajai personai šajā ziņā ir jāizvēlas viens no šiem pabalstiem, kas ir atzīti par nesaderīgiem.

Pamata lieta un prejudiciālie jautājumi

17 No iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka H. Peress Garsija, H. Ariass Neira, F. Barrera Kastro un H. Bernāls Fernandess, kurš pamattiesvedības laikā miris, ir Spānijas pilsoņi, kuri dzīvo Spānijā un kuri ir strādājuši Vācijā kā migrējoši darba ņēmēji. Šajā ziņā katrs no viņiem saņem vai saņēma vecuma un/vai invaliditātes pensiju gan Spānijā, gan Vācijā, jo šī pēdējā minētā dalībvalsts viņiem piešķīra tiesības uz "valsts" pensiju, pamatojoties tikai uz Vācijas tiesību normām. Turklāt katrs no viņiem ir vai ir bijis tēvs bērnam invalīdam, kas vecāks par 18 gadiem. Saistībā ar viņu bērnu invaliditāti Spānijā, kā norādīts iesniedzējtiesas lēmumā, ir piešķirts Likumā 13/1982 paredzētais uz iemaksām nebalstītais Spānijas pabalsts invalīdiem, bet ne Likumdošanas dekrētā Nr. 1/1994 paredzētais Spānijas pabalsts par apgādībā esošiem bērniem.

18 Ar lēmumiem, kas tika pieņemti laikā no 2007. gada novembra līdz 2008. gada jūnijam, Familienkasse Nürnberg attiecīgā gadījumā atteicās vai pārtrauca H. Peresam Garsijam, H. Ariasam Neiram, F. Barreram Kastro un H. Bernālam Fernandesam maksāt Vācijas pabalstu par apgādībā esošiem bērniem būtībā tāpēc, ka Spānijā viņiem ir tiesības uz ģimenes pabalstiem, kas ir lielāki nekā atbilstošais pabalsts, kurš

viņiem tiek maksāts Vācijā, un tādējādi viņi var jebkurā brīdī lūgt viņiem tos izmaksāt. Noteicošais faktors šajā ziņā esot tas, ka Spānijas ģimenes pabalsti ir jāmaksā pat tad, ja bērns invalīds šādā gadījumā nevar saņemt no iemaksām neatkarīgu Spānijas pabalstu invalīdiem.

19 Tā kā H. Peresa Garsijas, H. Ariasa Neiras, F. Barrera Kastro un H. Bernāla Fernandesa sūdzība par minētajiem lēmumiem tika noraidīta, viņi, ciktāl tas skar katru no viņiem, vērsās Sozialgericht Nürnberg [Nirnbergas Sociālo lietu tiesā] ar prasību samaksāt viņiem Vācijas pabalstu par apgādībā esošiem bērniem. Tā kā H. Bernāls Fernandess 2009. gada 20. aprīlī nomira, viņa atraitne D. Verduna Espinoza turpināja tiesvedību kā viņa tiesību un pienākumu pārņēmēja.

20 Iesniedzējtiesa savā lēmumā uzskata, ka visās tajā izskatāmajās lietās tiesības uz Spānijas pabalstiem par apgādībā esošiem bērniem ir "iegūtas" Regulas Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļas un 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļas nozīmē, ja ir izpildīti tiesību aktos paredzētie nosacījumi šādu pabalstu piešķiršanai. Tādējādi, tā kā tiesības uz šiem pabalstiem ir izslēgtas tikai tāpēc, ka bērna invalīda vecāki ir izmantojuši Spānijas tiesībās paredzēto izvēles iespēju, minētā tiesa sliecas domāt, ka no iemaksām neatkarīga Spānijas pabalsta invalīdiem saņemšana liedz ieinteresētajām personām pieprasīt maksāt Vācijas pabalstu par apgādībā esošiem bērniem dalībvalstī, kas, tā kā tā nav dzīvesvietas valsts, iejaucas tikai pakārtoti atbilstoši iepriekš minētajām tiesību normām.

21 Iesniedzējtiesa uzskata, ka no tā neizriet nekāds migrējošo darba ņēmēju brīvas pārvietošanās pārkāpums. Ja persona, kas saņem pensiju Spānijā un Vācijā, no dzīves Vācijā pārceļas uz dzīvi Spānijā, tā, protams, zaudējot prioritāras tiesības uz Vācijas pabalstu par apgādībā esošiem bērniem, kas atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļai tai esot saskaņā ar viņas agrākās dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, bet saskaņā ar to pašu tiesību normu tā iegūstot prioritāras tiesības uz pabalstiem par apgādībā esošiem bērniem, kas esot plašākas jaunajā

dzīvesvietas dalībvalstī. Tāpat tas esot atbilstoši minētās regulas 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļai.

22 Iesniedzējtiesa savukārt uzskata, ka tiesības uz Vācijas pabalstu par apgādībā esošiem bērniem var tikt atzītas tādā apmērā, kas atbilst starpībai starp attiecīgajiem pabalstiem, ja bērns invalīds, kurš saņem no iemaksām neatkarīgu Spānijas pabalstu invalīdiem, netiek vai vairs netiek uzskatīts par apgādībā esošu personu Spānijā. Tā tas, piemēram, esot gadījumā, ja bērns invalīds ir pārtraucis pastāvīgu kopdzīvi ar saviem vecākiem, lai dzīvotu pats savā mājoklī vai terapeitisko ārstniecību nodrošinošā kopienā. Šādā gadījumā neesot nekādas iespējas izvēlēties starp Spānijas pabalstu par apgādībā esošiem bērniem un no iemaksām neatkarīgu Spānijas pabalstu invalīdiem.

23 Šajos apstākļos *Sozialgericht Nürnberg* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai Regulas [..] Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz vecuma vai invaliditātes, nelaimes gadījuma darbā vai arodslimības pensijas saņēmējiem, kuri saņem pensiju atbilstoši vairāku dalībvalstu tiesību normām (tā saucamie pensijas saņēmēji divās vai vairākās valstīs) un kuru tiesības uz pensiju ir pamatotas ar agrākās nodarbinātības valsts tiesību normām (tiesības uz pensiju saskaņā ar valsts tiesību aktiem), agrākās nodarbinātības valstij ģimenes piemaksa nav jāpiešķir, ja dzīvesvietas valstī ir paredzēts līdzīgs pabalsts lielākā apmērā, bet tas nav saderīgs ar citu pabalstu, kuru attiecīgā persona ir izvēlējusies saņemt, izmantojot izvēles iespēju?

2) Vai Regulas [..] Nr. 1408/71 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka attiecībā uz miruša darbinieka vai pašnodarbinātas personas bāreni, uz kuru attiekušās vairāku dalībvalstu tiesību normas un kura potenciālās tiesības uz bāreņa pensiju ir pamatotas ar agrākās nodarbinātības valsts tiesību normām (potenciālas tiesības uz pensiju saskaņā ar valsts tiesību aktiem), agrākās nodarbinātības valstij ģimenes pabalsts nav jāpiešķir, ja dzīvesvietas valstī ir paredzēts līdzīgs pabalsts lielākā apmērā, bet tas nav saderīgs ar citu pabalstu, kuru attiecīgā persona ir izvēlējusies saņemt, izmantojot izvēles iespēju?

3) Vai tas ir piemērojams arī pabalstam atbilstoši Regulas [..] Nr. 1408/71 77. vai 78. pantam, kurš bērnu dzīvesvietas valstī gan ir paredzēts, bet attiecībā uz kuru nav izvēles iespējas?"

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmajiem diviem jautājumiem

24 Uzdodot savus pirmos divus jautājumus, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļa un 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka vecuma un/vai invaliditātes pensijas saņēmējiem vai miruša darbinieka bārenim, uz kuriem ir attiekušies vairāku dalībvalstu tiesību akti, bet kuru tiesības uz pensiju, kā arī bāreņa tiesības ir pamatotas tikai ar agrākās nodarbinātības dalībvalsts tiesību aktiem, ir tiesības šīs valsts kompetentajām iestādēm pieprasīt ģimenes piemaksas, kas šajos tiesību aktos ir paredzētas bērniem invalīdiem, kaut arī dzīvesvietas dalībvalstī viņi nav pieprasījuši

izmaksāt šīs pēdējās minētās valsts tiesību aktos paredzētas līdzīgas piemaksas lielākā apmērā, tāpēc ka ir izvēlējušies saņemt kādu citu pabalstu invalīdiem, kas nav saderīgs ar šīm piemaksām.

25 Šie jautājumi ir uzdoti saistībā ar strīdiem, kuros, kā izriet no šī sprieduma 17. punkta, attiecīgie pensionāri, kā arī attiecīgais bārenis (turpmāk tekstā — "ieinteresētās personas") ir izvēlējušies no savas dzīvesvietas dalībvalsts kompetentajām iestādēm saņemt no iemaksām neatkarīgu pabalstu invalīdiem, kura izmaksa atbilstoši šīs valsts tiesību normām izslēdz iespēju saņemt pabalstus, kas ir paredzēti apgādībā esošiem bērniem, ieskaitot bērnus invalīdus.

26 Šādos apstākļos agrākās nodarbinātības dalībvalsts kompetentās iestādes uzskata, ka no Regulas Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļas un 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļas izriet, ka tikai dzīvesvietas dalībvalstij ir pienākums ieinteresētajām personām piešķirt ģimenes piemaksas, jo saskaņā ar šīm tiesību normām tiesības uz šādām piemaksām tiek "iegūtas" atbilstoši šīs dalībvalsts tiesību aktiem, ja ir izpildīti visi tiesību aktos paredzētie nosacījumi šo piemaksu piešķiršanai, pat ja ieinteresētās personas ir izvēlējušās tās nesaņemt.

27 Kaut arī Spānijas valdība savos rakstveida apsvērumos ir precizējusi, ka no iemaksām neatkarīgs Spānijas pabalsts invalīdiem, uz kuru ir norādes iesniedzējtiesas lēmumā, ir paredzēts nevis Likumā 13/1982, bet gan Likumdošanas dekrētā 1/1994, šī valdība tomēr atzīst, ka šis precizējums neietekmē uzdoto jautājumu atbilstību, jo katrā ziņā neatkarīgi no ieinteresēto personu Spānijā izvēlētā pabalsta rakstura katrs no tiem,

kā izriet no šī sprieduma 16. punkta, ir nesaderīgs ar Spānijas pabalstu par apgādībā esošiem bērniem, kas šajā likumdošanas dekrētā ir paredzēts bērniem invalīdiem.

28 Vispirms šajā gadījumā ir jāpārbauda, vai, kā to pieņem iesniedzējtiesa, vismaz vienam no pamata lietā aplūkotajiem sociālajiem pabalstiem ir piemērojams Regulas Nr. 1408/71 77. un 78. pants. Ja tas tā nebūtu, šīs tiesas uzdotie jautājumi par šo tiesību normu interpretāciju nebūtu atbilstoši.

Par Regulas Nr. 1408/71 77. un 78. pantā paredzētajiem pabalstiem

29 Saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 77. un 78. panta 1. punktu tajos paredzētie "pabalsti" ir "ģimenes piemaksas" un attiecīgos gadījumos — papildu vai īpašas piemaksas bāreņiem.

30 Saskaņā ar minētās regulas 1. panta u) punkta ii) daļu termins "ģimenes piemaksas" šīs regulas piemērošanas nolūkā nozīmē regulārus naudas pabalstus, ko piešķir tikai atkarībā no ģimenes locekļu skaita un attiecīgā gadījumā — viņu vecuma.

31 No tā izriet, ka "ģimenes piemaksas", ko minētajos 77. un 78. pantā ir paredzēts izmaksāt, ir tikai tie pabalsti, kuri atbilst šai definīcijai, izņemot jebkādus citus ģimenes pabalstus par apgādībā esošiem bērniem (šajā ziņā skat. 1988. gada 27. septembra spriedumu lietā 313/86 *Lenoir*, *Recueil*, 5391. lpp., 10. un 11. punkts; 2001. gada 20. marta spriedumu lietā C-33/99 *Fahmi* un *Esmoris Cerdeiro-Pinedo Amado*,

Recueil, I-2415. lpp., 33.–35. punkts, kā arī 2001. gada 31. maija spriedumu lietā C-43/99 *Leclere un Deaconescu, Recueil*, I-4265. lpp., 41. un 42. punkts).

32 Šajā gadījumā vispirms ir jānorāda, ka no iemaksām neatkarīgs Spānijas pabalsts invalīdiem, ko ir izvēlējušās saņemt ieinteresētās personas savā dzīvesvietas dalībvalstī, neatkarīgi no tā, vai runa ir par "no iemaksām neatkarīgu invaliditātes pensiju" atbilstoši Likumdošanas dekrētam 1/1994 vai par "īpašu atbalstu" atbilstoši Likumam 13/1982, ir ietverts Regulas Nr. 1408/71 IIa pielikumā, kura H iedaļā ir paredzēti īpaši no iemaksām neatkarīgi Spānijas pabalsti, kas saskaņā ar šīs pašas regulas 10.a pantu ir izslēgti no tās III sadaļas. Netiek apstrīdēts, ka šis pabalsts ir īpašs no iemaksām neatkarīgs pabalsts. Tādējādi minētais pabalsts neietilpst jēdzienā "ģimenes piemaksas" minētās regulas 1. panta u) punkta ii) daļas nozīmē un līdz ar to nav "pabalsts", uz kuru attiecas tās 77. un 78. pants.

33 Turklāt netiek apstrīdēts arī tas, ka Vācijas pabalsts par apgādībā esošiem bērniem, kas attiecīgo darbinieku agrākās nodarbinātības dalībvalstī ir paredzēts bērniem invalīdiem un ko Vācijas Federatīvā Republika savā deklarācijā, kura sniegta atbilstoši Regulas Nr. 1408/71 5. pantam, ir minējusi kā vienu no šīs regulas 77. un 78. pantā paredzētajiem pabalstiem, ir pabalsts, kas ir pieskaitāms "ģimenes piemaksām" minētā 1. panta u) punkta ii) daļas nozīmē.

34 Savukārt Eiropas Komisija, būtībā tāpat kā F. Barrera Kastro, norāda, ka pretēji pieņēmumam, ko iesniedzējtiesa ir izdarījusi savos jautājumos, Spānijas pabalstam par apgādībā esošiem bērniem, kas tiek izmaksāts bērnu invalīdu vecākiem atbilstoši Likumdošanas dekrētam 1/1994, nav piemērojami minētie 77. un 78. pants. Šo pabalstu nevarot uzskatīt par tādu, kas tiek piešķirts tikai atkarībā no ģimenes locekļu skaita un attiecīgā gadījumā — viņu vecuma, jo izšķiroši esot arī papildu vai atšķirīga rakstura kritēriji, proti, invaliditāte un invaliditātes pakāpe vai smagums. Šo analīzi apstiprinot

minētā pabalsta nesaderība ar Likumā 13/1982 paredzēto pabalstu. Šāda nesaderība atbilstoši valsts tiesībām varot būt izskaidrojama tikai ar to, ka Spānijas likumdevējs uzskata, ka šie abi pabalsti ir līdzīgi vai ka vismaz tiem ir viens un tas pats mērķis.

35 Tomēr ir jākonstatē, ka savā deklarācijā, kas ir sniegta saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 5. pantu, Spānijas Karaliste ir skaidri norādījusi, ka Spānijas pabalsts par apgādībā esošiem bērniem, kā arī pabalsti bāreņiem, kuri ir paredzēti Likumdošanas dekrētā 1/1994, veido pabalstus, kas ir paredzēti attiecīgi minētās regulas 77. un 78. pantā.

36 Kā Tiesa to jau ir atzinusi, kaut arī apstāklis, ka atsevišķi pabalsti par pensionāru apgādībā esošiem bērniem, kas ir piešķirti saskaņā ar kādu valsts likumu vai tiesisko regulējumu, nav minēti Regulas Nr. 1408/71 5. pantā paredzētajā deklarācijā, pats par sevi nevar pierādīt, ka šie pabalsti nav atzīstami par šīs regulas 77. un 78. pantā paredzētajiem pabalstiem, gadījumā, ja šādi pabalsti ir norādīti minētajā deklarācijā, ir jāuzskata, ka tie ir atzīstami par minētajās tiesību normās paredzētiem pabalstiem (šajā ziņā skat. 1991. gada 11. jūnija spriedumu lietā C-251/89 *Athanasopoulos* u.c., *Recueil*, I-2797. lpp., 28. punkts).

37 No tā izriet, ka tāpat kā Vācijas pabalsts par apgādībā esošiem bērniem, kas ir paredzēts ieinteresēto personu agrākās nodarbinātības dalībvalstī, arī Spānijas pabalsts par apgādībā esošiem bērniem, kurš ir paredzēts Likumdošanas dekrētā 1/1994, to dzīvesvietas dalībvalstī ir atzīstams par pabalstu, kas ir pieskaitāms "ģimenes piemaksām" Regulas Nr. 1408/71 1. panta u) punkta ii) daļas nozīmē, un tādējādi par pabalstu, uz kuru attiecas šīs regulas 77. un 78. pants.

38 Šajos apstākļos, kā to lūdz iesniedzējtiesa, ir jāpārbauda, vai agrākās nodarbinātības dalībvalsts kompetentajām iestādēm ir tiesības atteikties ieinteresētajām personām izmaksāt ģimenes piemaksas, uz ko tām ir tiesības saskaņā ar tikai šīs dalībvalsts tiesisko regulējumu, tāpēc, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļu un 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļu tikai viņu jaunās dzīvesvietas dalībvalsts kompetencē ir izmaksāt šīs piemaksas, jo minētās ieinteresētās personas ir pametušas savu agrākās nodarbinātības dalībvalsti, lai atgrieztos savā izcelsmes dalībvalstī.

Par dalībvalsti, kuras kompetencē ir izmaksāt ģimenes piemaksas

39 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļu un 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļu, ja uz pensionāru vai mirušu darbinieku ir attiekušies vairāku dalībvalstu tiesību akti, ģimenes piemaksas piešķir saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kuras teritorijā pensionārs vai mirušā darbinieka bārenis dzīvo. Tādējādi dzīvesvietas dalībvalsts šajās Regulas Nr. 1408/71 tiesību normās ir norādīta kā vienīgā kompetentā valsts attiecīgo ģimenes piemaksu piešķiršanai (šajā ziņā skat. 1997. gada 27. februāra spriedumu lietā C-59/95 *Bastos Moriana* u.c., *Recueil*, I-1071. lpp., 15. un 18. punkts).

40 Tomēr atbilstoši pašam minēto Regulas Nr. 1408/71 tiesību normu tekstam tikai tad, ja tiesības uz ģimenes piemaksām ir "iegūtas" saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, šī dalībvalsts Regulā Nr. 1408/71 ir norādīta kā kompetentā valsts.

41 Šī pēdējā apstākļa vērtējums, kas ir valsts tiesību jautājums, ietilpst valsts tiesas kompetencē (skat. 2002. gada 24. septembra spriedumu lietā C-471/99 Martínez Domínguez u.c., Recueil, I-7835. lpp., 25. punkts).

42 Tomēr šajā lietā iesniedzējtiesa vēlas noskaidrot tieši termina "iegūtas" Regulas Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļas un 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļas nozīmē piemērojamību. Tā faktiski vēlas uzzināt, vai dzīvesvietas dalībvalstī paredzētās tiesības uz ģimenes piemaksām var uzskatīt par "iegūtām" šo tiesību normu nozīmē, ja šīs tiesības tajā ir izslēgtas tikai tāpēc, ka ieinteresētās personas pašas ir izvēlējušās saņemt citu pabalstu, kas nav saderīgs ar minētajām ģimenes piemaksām, jo tās šajā ziņā ir izmantojušas valsts tiesību aktos paredzētās tiesības izvēlēties. Šāds jautājums par Savienības tiesību normas interpretāciju acīmredzami ir ekskluzīvā Tiesas kompetencē.

43 Šajā ziņā no Tiesas judikatūras izriet, ka, lai varētu atzīt, ka ģimenes piemaksas ir "iegūtas" atbilstoši kādas dalībvalsts tiesību aktiem, šīs valsts likumā ir jābūt paredzētam, ka ģimenes loceklim, kurš strādā vai ir strādājis šajā dalībvalstī, ir tiesības saņemt šos pabalstus, kas tādējādi ir jāmaksā saskaņā ar šiem tiesību aktiem (pēc analoģijas skat. 1978. gada 20. aprīļa spriedumu lietā 134/77 *Ragazzoni, Recueil*, 963. lpp., 8. punkts, un 1984. gada 13. novembra spriedumu lietā 191/83 *Salzano, Recueil*, 3741. lpp., 7. punkts).

44 Arī no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka, lai šīs tiesības varētu izmantot, šo tiesību atzīšanai ir nepieciešams, lai ieinteresētā persona atbilstu visiem formālajiem un materiālajiem šīs valsts tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem, tostarp attiecīgā gadījumā arī nosacījumam, ka iepriekš ir ticis iesniegts pieprasījums šo pabalstu saņemšanai (pēc analoģijas skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Ragazzoni*, 8. un 9. punkts, un lietā *Salzano*, 7. un 10. punkts; 1986. gada 23. aprīļa spriedumu lietā 153/84 *Ferraioli, Recueil*, 1401. lpp., 14. punkts; 1990. gada 4. jūlija spriedumu lietā C-117/89 *Kracht, Recueil*, I-2781. lpp., 11. punkts, un 1992. gada 9. decembra spriedumu lietā C-119/91 *McMenamin, Recueil*, I-6393. lpp., 26. punkts).

45 No tā izriet, ka tad, ja, kā tas ir pamata lietā, dzīvesvietas dalībvalsts tiesiskajā regulējumā paredzētās ģimenes piemaksas ieinteresētās personas nevar pieprasīt tāpēc, ka viņas ir izvēlējušās saņemt citu pabalstu, kura piešķiršana izslēdz šo piemaksu saņemšanu, tiesības uz šīm piemaksām, kā to apgalvo Spānijas valdība un kā to atzīst arī Vācijas valdība, nevar tikt uzskatītas par "iegūtām" Regulas Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļas un 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļas nozīmē. Šīs ieinteresētās personas neatbilst visiem formālajiem un materiālajiem nosacījumiem, kas ir izvirzīti minēto piemaksu saņemšanai.

46 Šādos apstākļos minētajās Regulas Nr. 1408/71 tiesību normās paredzētais noteikums, saskaņā ar kuru tikai ieinteresēto personu dzīvesvietas dalībvalsts kompetencē ir piešķirt ģimenes piemaksas pensionāriem vai mirušu darbinieku bāreņiem, uz kuriem ir attiekušies vairāku dalībvalstu tiesību akti, līdz ar to nav piemērojams.

47 Vācijas valdība tomēr norāda, ka, ja, kā tas ir pamata lietā, tiesības uz ģimenes piemaksām dzīvesvietas dalībvalstī ir izslēgtas tikai tāpēc, ka ieinteresētās personas ir izvēlējušās saņemt citu pabalstu šajā pašā dalībvalstī, pēc analoģijas ir jāpiemēro Regulas Nr. 1408/71 76. panta 2. punkts. Attiecinot to uz šo gadījumu, šīs tiesību normas piemērošana nozīmētu, ka kompetentās Vācijas iestādes varētu rīkoties tā, it kā ieinteresētās personas būtu izvēlējušās saņemt Spānijas tiesiskajā regulējumā paredzētās ģimenes piemaksas, tādējādi izslēdzot Vācijas tiesiskajā regulējumā paredzētās tiesības uz ģimenes piemaksām. Šī analoģija esot piemērojama, pirmkārt, aplūkojamo interešu salīdzināmā rakstura dēļ, jo pensionāru apgādībā esošiem bērniem ir jāpiemēro tādi paši noteikumi kā darbinieku apgādībā esošiem bērniem. Otrkārt, to pamatojot arī minētā 76. panta 2. punkta jēga un priekšmets. Šīs tiesību normas mērķis esot ne tikai novērst pabalstu kumulēšanos, bet arī nodrošināt taisnīgu pienākumu sadali dalībvalstu starpā. Tādējādi apzināta lūguma izmaksāt ģimenes pabalstus neiesniegšana

nevarot izraisīt šo pabalstu piešķiršanas pienākuma pāreju no dalībvalsts, kam šajā ziņā ir prioritāte, tai dalībvalstij, kura ir kompetenta tikai pakārtoti.

48 Šo argumentāciju tomēr nevar atbalstīt.

49 Protams, pēc laika posma, kurā norisinājās attiecīgie notikumi lietās, kurās tika taisīti šī sprieduma 43. un 44. punktā minētie spriedumi, Regulas Nr. 1408/71 76. panta toreiz spēkā esošā redakcija, par kuru bija runa šajos spriedumos, ir tikusi grozīta ar Padomes 1989. gada 30. oktobra Regulu (EEK) Nr. 3427/89 (OV L 331, 1. lpp.), tajā ietverot 2. punktu, kura mērķis ir ļaut nodarbinātības dalībvalstij apturēt ģimenes pabalstu izmaksu, ja dzīvesvietas dalībvalstī nav ticis iesniegts pieteikums šo pabalstu saņemšanai un tādējādi tā nav neko izmaksājusi.

50 Tomēr šī apstākļa dēļ minētā judikatūra nezaudē savu lietderību Regulas Nr. 1408/71 77. un 78. panta interpretācijas nolūkā. Atšķirībā no agrākās Regulas Nr. 1408/71 76. panta redakcijas, kurā bija paredzēta tiesību uz ģimenes pabalstiem kumulēšanās, ja šādi pabalsti bija jāmaksā saistībā ar profesionālās darbības veikšanu ģimenes locekļu dzīvesvietas dalībvalstī un saskaņā ar kādas citas dalībvalsts tiesību aktiem, minētie 77. un 78. pants, kas attiecas uz pensionāru, kā arī mirušu darbinieku bāreņu tiesībām uz ģimenes piemaksām, ar Regulu Nr. 3427/89, ar kuru tomēr dažādos aspektos tika grozīta tajā laikā spēkā esošo Regulas Nr. 1408/71 noteikumu redakcija par ģimenes pabalstu piešķiršanu, netika papildināti (šajā ziņā skat. 2010. gada 14. oktobra spriedumu lietā C-16/09 *Schwemmer*, Krājums, I-9717. lpp., 57. punkts).

51 Turklāt īpaši Savienības tiesiskais regulējums par valstu tiesību aktu saskaņošanu sociālā nodrošinājuma jomā, ņemot vērā tā pamatā esošos mērķus, nav piemērojams tā, lai migrējošam darba ņēmējam vai tā tiesību un pienākumu pārņēmējiem tiktu liegtas

tiesības saņemt pabalstus, kas piešķirti saskaņā ar tikai vienas dalībvalsts tiesību aktiem un pamatojoties tikai uz saskaņā ar šiem tiesību aktiem pabeigtiem apdrošināšanas laikposmiem, ja vien tajos šiem mērķiem nav paredzēti atbilstoši skaidri definēti izņēmumi (šajā ziņā it īpaši skat. 1967. gada 5. jūlija spriedumu lietā 9/67 *Colditz, Recueil*, 297. un 304. lpp.; 1979. gada 6. marta spriedumu lietā 100/78 *Rossi, Recueil*, 831. lpp., 14. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Schwemmer*, 58. punkts un tajā minētā judikatūra, kā arī 2011. gada 30. jūnija spriedumu lietā C-388/09 *da Silva Martins*, Krājums, I-5737. lpp., 75. punkts).

52 Tādējādi attiecībā uz Regulas Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļu un 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļu Tiesa jau ir atzinusi, ka šīs tiesību normas nevar interpretēt tā, lai darbiniekam vai miruša darbinieka bārenim, ar jaunās dzīvesvietas dalībvalstī iegūtiem pabalstiem aizstājot pabalstus, kas iepriekš iegūti saskaņā ar tikai citas dalībvalsts tiesību aktiem, liegtu saņemt labvēlīgākus pabalstus (šajā ziņā it īpaši skat. 1980. gada 12. jūnija spriedumu lietā 733/79 *Laterza, Recueil*, 1915. lpp., 9. un 10. punkts; 1980. gada 9. jūlija spriedumu lietā 807/79 *Gravina, Recueil,* 2205. lpp., 8. punkts; 1983. gada 24. novembra spriedumu lietā 320/82 *D'Amario, Recueil,* 3811. lpp., 5. punkts; 1988. gada 14. decembra spriedumu lietā 269/87 *Ventura, Recueil,* 6411. lpp., 14. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Bastos Moriana* u.c., 16. punkts).

53 Pamata lietā ir skaidrs, kā izriet no paša iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu formulējuma, ka ikvienai no ieinteresētajām personām Vācijā bija tiesības uz pensiju, kas iegūtas, pamatojoties tikai uz Vācijas tiesību aktiem, atbilstoši šajā dalībvalstī pabeigtajiem apdrošināšanas laikposmiem.

54 Šajos apstākļos Regulas Nr. 1408/71 77. un 78. pantu nevar interpretēt tādējādi, ka agrākā nodarbinātības dalībvalsts var atteikties ieinteresētajām personām izmaksāt ģimenes piemaksas, kas iegūtas saskaņā ar tikai šīs valsts tiesību aktiem, tikai tāpēc, ka šīs ieinteresētās personas būtu varējušas pieprasīt izmaksāt ģimenes pabalstus lielākā apmērā savas dzīvesvietas dalībvalstī.

55 Līdz ar to, tā kā pamata lietā ir skaidrs, kā izriet no šī sprieduma 39.–46. punkta, ka tiesības uz ģimenes piemaksām ieinteresētās personas nav "ieguvušas" saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem, to agrākās nodarbinātības dalībvalsts kompetentajām iestādēm, kurā tiesības uz šādām piemaksām ir iegūtas, pamatojoties tikai uz šīs valsts tiesību aktiem, ir jāizmaksā visa šo piemaksu summa atbilstoši šajos tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem un ierobežojumiem (šajā ziņā skat. 1998. gada 7. maija spriedumu lietā C-113/96 *Gómez Rodríguez, Recueil,* I-2461. lpp., 32. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Martínez Domínguez* u.c., 21. un 22. punkts).

56 Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, uz pirmajiem diviem jautājumiem ir jāatbild tā, ka Regulas Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļa un 78. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka vecuma un/vai invaliditātes pensijas saņēmējiem vai miruša darbinieka bārenim, uz kuriem ir attiekušies vairāku dalībvalstu tiesību akti, bet kuru tiesības uz pensiju, kā arī bāreņa tiesības ir pamatotas tikai ar agrākās nodarbinātības dalībvalsts tiesību aktiem, ir tiesības šīs valsts kompetentajām iestādēm pieprasīt visu to ģimenes piemaksu summu, kas šajos tiesību aktos ir paredzētas bērniem invalīdiem, kaut arī dzīvesvietas dalībvalstī viņi nav pieprasījuši izmaksāt šīs pēdējās minētās valsts tiesību aktos paredzētas līdzīgas piemaksas lielākā apmērā, tāpēc ka ir izvēlējušies saņemt kādu citu pabalstu invalīdiem, kas nav saderīgs ar šīm piemaksām, jo tiesības uz ģimenes piemaksām agrākās nodarbinātības dalībvalstī ir iegūtas saskaņā ar tikai šīs pēdējās minētās dalībvalsts tiesību aktiem.

Par trešo jautājumu

57 Ņemot vērā to, kas ir norādīts šī sprieduma 39.–46. punktā, situācijā, kad ieinteresētās personas saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem nevar izvēlēties saņemt ģimenes piemaksas šajā valstī tāpēc, ka, piemēram, attiecīgos bērnus vairs nevar

uzskatīt par tādiem, kas ir vecāku apgādībā, atbilde, ko Tiesa ir sniegusi iepriekšējā punktā, *mutatis mutandis* ir attiecināma uz šādu situāciju.

58 Arī šādā situācijā tiesības uz ģimenes piemaksām dzīvesvietas dalībvalstī nevar uzskatīt par "iegūtām" Regulas Nr. 1408/71 77. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 78. panta 2. punkta a) apakšpunkta nozīmē, ja iesniedzējtiesa pati konstatē, ka šajā situācijā nav izpildīti būtiskie nosacījumi minēto valsts tiesībās paredzēto piemaksu piešķiršanai un līdz ar to šie pabalsti nav jāmaksā.

59 Tādējādi uz trešo jautājumu ir jāatbild tā, ka atbilde uz to ir identiska atbildei uz pirmajiem diviem jautājumiem, ja saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem ieinteresētās personas nevar izvēlēties saņemt ģimenes piemaksas šajā valstī.

Par tiesāšanās izdevumiem

60 Attiecībā uz pamata lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (otrā palāta) nospriež:

1) 77. panta 2. punkta b) apakšpunkta i) daļa un 78. panta punkta b) apakšpunkta i) daļa Padomes 1971. gada 14. jūnija Regulā (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 un kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 1992/2006, ir interpretējami tādējādi, ka vecuma un/vai invaliditātes pensijas saņēmējiem vai miruša darbinieka bārenim, uz kuriem ir attiekušies vairāku dalībvalstu tiesību akti, bet kuru tiesības uz pensiju, kā arī bāreņa tiesības ir pamatotas tikai ar agrākās nodarbinātības dalībvalsts tiesību aktiem, ir tiesības šīs valsts kompetentajām iestādēm pieprasīt visu to ģimenes piemaksu summu, kas šajos tiesību aktos ir paredzētas bērniem invalīdiem, kaut arī dzīvesvietas dalībvalstī viņi nav pieprasījuši izmaksāt šīs pēdējās minētās valsts tiesību aktos paredzētas līdzīgas piemaksas lielākā apmērā, tāpēc ka ir izvēlējušies saņemt kādu citu pabalstu invalīdiem, kas nav saderīgs ar šīm piemaksām, jo tiesības uz ģimenes piemaksām agrākās nodarbinātības dalībvalstī ir iegūtas saskaņā ar tikai šīs pēdējās minētās dalībvalsts tiesību aktiem;

2) atbilde uz trešo jautājumu ir identiska atbildei uz pirmajiem diviem jautājumiem, ja saskaņā ar dzīvesvietas dalībvalsts tiesību aktiem ieinteresētās personas nevar izvēlēties saņemt ģimenes piemaksas šajā valstī.

[Paraksti]